

דיין ובגין מתווכחים

ואילו שר החוץ האמריקאי, הושב מעברו השני של השולחן, מתכוון לעבר העיתור נאם, בפגישה שנערכה במשרד ראש הממשלה מיד עם הגיע ואנס לארץ. למרות בקשתם של המצרים לקיים פגישה עם ואנס עוד לפני ששר החוץ האמריקני יפגש עם הישראלים, נחטף ואנס כמעט בעורמה לפגישה עם בגין ודיין, ואילו המצרים נאלצו

להסתפק בפגישה עימו רק למחרת בבוקר, שעה לפני פתיחת הוועדה עצמה. תעלול זה היה רק אחד משרשרת התעלולים שערך דיין לעמיתו המצרי במשך היומיים שקדמו לפתיחת הוועדה. לזכותם של המצרים יש לציין כי על פי הנחיות מקאהיר הם היו מאופקים וביקשו הפסקת אש במלחמת ההכרזות בין שתי הממשלות, הפסקת אש שלא כובדה על ידי ישראל ונזיפתו של בגין בדובר המישלחת המצרית, היתה העדות לכך.

את שבירת משבר אייאהאמון בין ישראל למצריים. אווירת האמון ההדדי, עם כל ה"קשיים" שבקימו לאחר 30 שנות אייאהאמון, ועם כל הקשיים הנובעים מעצם המשא-והמתן, נשמרה גם בעת ביקור המישלחת הישראלית באיסמעיליה ובקאהיר.

כשהפכו הישראלים למארחים, ושרי חוץ השלום הגיעו לשלב בו הן היו צריכות להיות ענייניות ולא רק טכסיות, עשו דיין ובגין את כל אשר ביכולתם כדי להוכיח כי לשלום אין כמעט תקווה. למי שהיה מעורה במה שאירע ביומיום שלפני הפתיחה הרשמית של הוועדה, נשמעו ה"נאומים הקצרים סביב השולחן העגול כמס-שפתיים לגימוס. ממשלת ישראל תצטרך לערוך תפנית רצינית בעמדתה ובשיטותיה כדי שהבעייה הראשונה, ותהיה הקטנה ביותר, שתעלה על שולחן דינוי הוועדה, לא תביא לפיצוץ ההר-אסון.

מוקדם לא יהיה לו מה להודיע, חיך מורסי.

אולם דווקא לבגין היה מה להודיע ודווקא למורסי. לאחר שתיקה מבורכת בת יומיים פירסמה לישכת ראש הממשלה הודעה-הכחשה בלתי מנומסת לדברים שאמר מורסי יום קודם לכן. היה זה בעת ב"י טוי הכנס הגדול על התרמית, לדעת המצרים, של בגין בעניין היישובים בפיתחת חתרפיה. מורסי טען אז כי הוסכם על ריבונות מצרית מלאה על סיני וכי בגין לא הזכיר כלל את היישובים בפיתחת רפיה. הודעת לישכת ראש הממשלה הייתה קצרה, וטענה כי בגין אכן ציין את עניין היישובים וכי הודעתו של הדובר המצרי היתה "דמיונית, אם להשתמש ב" לשון נקייה".

מעטים היו המדינאים בעולם ובמרחב שלא ציינו, בעת ביקור סאדאת בירושלים

וודותיו בחדרו שבמלון הילטון, ופגישה עם שר החוץ המצרי רק למחרת בבוקר, שעה לפני פתיחתה הרשמית של הוועדה.

מורסי

נגד ליאורה

וב הוכו המצרים כהלים לנוכח תעלולי דיין. הם לא יכלו שלא להר"אות לפחות ברמז, את מורת-רוחם. כאשר הודיעה מנהלת מרכז התיקשורת, ליאורה ניר, על מסיבת-עיתונאים משותפת לדיין, כאמל ואולי גם ואנס, מייד לאחר פתיחת הוועדה, מיהר מורסי לכנס מסיבת-עיתור נאם קטנה משלו בה הודיע כי בינתיים אין שרי החוץ המצרי מתכוון לקיים או להשתתף במסיבת עיתונאים. "בשלב כה

דאת מקרב המנהיגים הישראלים, הגיע ל-ביקור נימוסין מרגיע. הוראות מקאהיר לעיתונאים המצרים היו לפתוח במיתקפת שלום המכוונת לעבר הקולגות הישראלים שלהם ולקוראיהם. "להימנע משיחות עם גורמים רשמיים. לעקוף את ממשלת יש-ראל ולהגיע אל העם", היתה ההנחיה.

בשעות הערב שוב ערך דיין תרגיל, שהעמיד את המצרים במבוכה. מאז שנודע על השתתפותו של ואנס בוועדה, ביקשו המצרים אפשרות להיפגש עימו, עוד לפני הישראלים. גורמים אמריקאים אישרו בק-שה זו, אולם בעיני דיין היא לא מצאה חן. כדי לקבוע עובדות בשטח הוא פירט בפני ואנס, והעיתונאים הרבים שקיבלו את ואנס בנמלי-התעופה בלוד, את סדר יומו של שרי החוץ האמריקאי. סדר יום זה קבע פגישה בין ואנס לראש-ממשלת ישראל, דקות ספורות לאחר שהוא יניח את מזי

פתח מקבל

יועץ ראש הממשלה לענייני עיתונות, דן פתיר (ברגליים פסוקות) מקבל כידד ותיק את שרי החוץ האמריקאי סייורס ואנס עם הגיעו של ואנס למשרד ראש הממשלה בירושלים. ואנס ערך שיחה בארבע עיניים עם מנחם בגין ורק אחר-כך הצטרפו אליהם משה דיין ויחזר היועצי.

אבילאה מדריך

איש משרד החוץ בני אבילאה באחד התדריכים שהוא נתן לעיתונאים במרכז התיקשורת הבינלאומי. אבילאה ומורסי התחרו ביניהם בתדריכים אותם הם נתנו כל כמה שעות לעיתונאים ישראלים וזרים. לעומת תדריכיו היבשים של אבילאה היו אלה של מורסי ברורים ומלאי הומור.